m Sed certè.] Adde quod idem ſeruatur in Regno Nea-
15 polit. licet adſint conſtitutiones,† & ritus imponentes pœnas deſiſtentibus ab accuſationibus, quæ hodie non ſeruantur, & accuſatores ſine metu alicuius pœnæ deſiſtere poſſunt, ita atteſtatur Carauit. in ritu 205. numero primò, & ſecundo, & miror de Foller. in practic.crim. in ver. audiantur exceptiones, numero 31. qui dicit, quòd deſiſtẽtes tenentur ad pœnã ſex tarenorum, allegando dictum ritum 205. & non vidit Carau. ibi atteſtantem illam pœnam penitus ab aula receſſiſſe, nam quotidie accuſatores deſiſtunt ſine licentia Curiæ, & ſolutione pœnæ, & ita
16 in ſtatu eccleſiaſtico ſeruari vidi. Baiard.

n Sed pone, quod pars
17 offenſa.] Adde, ꝙ † tertius querelans non poterit proſequi proceſſum, ſuper quo fuit trãſactum, nec etiam iudex ex officio, ſi in illo delicto non poterat procedi, niſi ad querelam, ſed oporteret aliũ formare proceſſum, & hoc in caſibus, in quibus permiſſa eſt tranſactio; in caſibus verò non permiſſis poterit accuſator, & iudex proſequi eũdem proceſſum, ſecundũ Bartol. in l. tranſigere, C. de tranſact. & ibi Alexã. in 4. col. & magis communiter ſcribentes, vt plenè per Marant. in 6. part. nu. 48. vide etiam Carraui. in ritu 272. nu. 23. vbi latè, vide quæ poſui infra, verſic. ſecunda regula.

18 Item adde, † quòd ſi fuerit tranſactum cum parte, & curia in caſibus permiſſis, nõ poterit moleſtari, vt per Paul. Ghirlan. in tract. de relax. carcerat. q. 6. ſed de prædict. vide omninò nouiſſimè per Far. q. crim. in q. 5. vbi plenius quã alibi, & quando componens, tranſigens cum fiſco, & Præſide poſſit iterum moleſtari, & inquiri de eodẽ delicto.

19 Item adde, ſi pars offendens, ſiue denuntiata, & accuſata in eodem inſtrumẽto remiſſionis promiſit aliquid ratione expẽſarum, & intereſſe: vel per annum non accedere ad patriam partis offenſę, vel non tranſire per eius domos, & facta eſt compoſitio per Curiam cum delinquente, ſi pars offendens promiſſis non ſtetit pars offenſa vlterius accuſare, & inquiſitum pœna debita puniri facere non poterit, text. in terminis, quem ibi commendat Bartolus, Baldus, & Salicet. in l. quamuis, C. ad Turpill. & ratio eſt ſecundum Salic. ibi, quia per talem remiſſionem dicitur accuſator deſtitiſſe, & in Turpilianum incidiſſe, propter quod amplius deueniri ad condemnationem pœnæ ordinariæ accuſati non permittitur, l. quòd deſtiterit, ff. ad Turpilian. quod tamen non procederet, quotieſcunque remittens nõdum querelaſſet, & remitteret ante litis conteſtationem, & dationem fideiuſſionis debitæ proſequenda, quoniã tunc cum ſimus ante litis conteſtationẽ, per remiſſionem, quis non dicitur deſiſtere, nec in Turpilianum incidere, & propterea ſi in inſtrumento dictum eſſet, quòd in caſu contrauentionis licitum eſſet agere, & ſuam querelam proſequi, poſſet ipſum accuſare, & pęnam iuris contra eum proſequi, quia non ſeruando promiſſa incidit in pęnam in inſtrumento contenta, non obſtante dicta l. quãuis, quæ in hoc caſu non habet locum ratione ceſſante, quod tamen verum eſt ſecundum Bartolum, in l. ſi vnus, §. pactus in fi. ff. de pactis, quem ibi ſequitur Alex. numero 16. & Iaſ. num. 46. quotieſcũque ex illo crimine veniret imponenda pęna pecuniaria, quæ poteſt in ſtipulationẽ deduci, quoniam tunc illa pęna potius enim imponeretur ex ſtipulatione, & pacto poſito in inſtrumento, quã ex delicto, cuius pęna fuit remiſſa; ſecus ſi alia pęna, quã pecuniaria, quoniam tunc talis adiectio non valeret, quia vt ibi dicit text. ex delicto oriri debet, non ex pacto, & ideò melius eſt in iſtis inſtrumentis remiſſionum, in quibus aliquid dandum vel faciendum promittitur in caſu contrauentionis adijcere certam pęnã pecuniariam, vna cum refectione damnorum, expenſarum, & intereſſe; ita quòd pęna ſoluta, vel non ſoluta, rata adhuc remaneat promiſſio, quemadmodum docet Specul. in tit. de tregua, & pace in princip. & ita tradit Carauit. in ritu 275. num. 12. cum ſequent. & an pax facta ſub cõditione, quòd bannitus infra certũ tempus, vel abſque paciſcentis licentiam ad patriam redire non poſſit, valeat, Vulpell. in tract. de pace, q. 55. Baiard.

o Aliquis tertius.) Intellige tertium, videlicet, qui non ſit
19 poſt primum gradum,† quia rectè primus in gradu facit pa-
cem

ſigere, nu. 47. Et ita de conſuetudine hodie obſeruari atteſtatur Anton. Gomeſ. in loco præallegato, num. 37. in fine. Vide, quæ dixi ſup. q. 51. verſ. Pariter etiam. Adde, quod accuſator, qui tranſigit ſuper crimine etiam in caſibus à iure permiſſis, incidit in pœnam Senatuſconſul. Turpill. & eſt communis opinio, vt dicit Curt. iun. in dict. l. tranſigere, num. 29. quem refert D. Ant. de Padilla in ea. l. tranſigere, numer. 46. Villalpan. in repe. l. 22. c. 71. num. 3. Et ſic punitur non vt præuaricator, ſed vt deſiſtens, quam etiam opi. dicit eſſe communem. Alex. in ead. l. tranſigere, nu. 10. in fin. licet enim lex permittat accuſato tranſigere, vt ſanguinem ſuum redimat: non tamen propterea permittit accuſatori, vt ſe corrumpi patiatur. m Sed certè quidquid ſit de iure, hoc apud nos non ſeruatur in practica, vt accuſator tranſigens in aliquo caſu puniatur.

4 Sed pone, quod pars offenſa fecit remiſſionẽ delinquenti, nunquid poterit o aliquis tertius, non obſtante tali remiſſione, ipſum delinquentem de eo crimine accuſare? Reſpondeo, quod ſic, & eſt cõmunis opin. vt dicit Felin. in cap. de iis, nu. 3. de accuſ. vbi dicit quod ita tenent omnes Doct. Curt. iun. in d. l. tranſigere, nume. 34. Marant. in ſuo Specul. fol. 74. numer. 61. Didac. libro 2. reſolut. cap. 10. poſt num. 5. verſic. nono idem, Don. Anton. de Padilla in l. tranſigere, nume. 51. Quod intellige, vt procedat in criminibus, in quibus illi tertio competit ius accuſandi, vel quia ſit publicũ, vel quia proſequatur ſuorum iniuriam, aliàs ſecus.

5 Succeſſiuè videamus, ſuper quibus criminibus licitum ſit facere pacem, ſeu tranſactionem. Reſp. De hoc habemus text. in d. l. tranſigere, vbi eſt locus ordinarius huius materiæ, ex quo colligitur prima regula, quod de criminibus, pro quibus ingeritur pœna ſanguinis, licita eſt tranſactio. Et dicit Plaza lib. 1. delictorum, c. 39. nu. 3. quod hæc eſt conſtitutiſſima concluſio, frequenti Doctorum calculo recepta ſententia. Ratio autem huius concluſionis eſt, quia vnicuique licet ſanguinem ſuum redimere. Ita dicit glo. in d. l. tranſigere, in verbo Prohibitum, quæ quidem ratio ab omnibus approbatur, vt dicit Purpurat. in d. l. tranſigere, nu. 17. et illã cõmunem appellat Curt. iun. in ea. l. tranſigere, nu. 4. quẽ refert. D. Ant. de Padilla, ibid. nu. 2. Mãtua in ea. l. tranſigere, nu. 8.

Habetque locum hæc concluſio non modo in criminib. publicis, ſed etiam in priuatis: nam ſi pro illis, puta, pro furto, vel huiuſmodi impoſita ſit pœna ſanguinis, vtique ẽt in illis licita erit tranſactio. Et eſt communis opi. vt atteſtatur Villalpan. in l. 22. c. 1. nu. 11. Ant. Gomeſ. c. 3. delictor. num. 14. prout illum refert D. Ant. de Padil. in d. l. trãſigere, nu. 7. Militat enim eadẽ ratio, quia ſcilicet vnicuique licitum eſſe debet ſanguinem ſuum redimere.

7 Item locum habet concluſio non ſolum in criminib. pro quibus ingeritur pœna mortis, ſed etiam in illis, pro quibus ingeritur pœna mutilationis membri. Et eſt communis opin. vt atteſtantur ſcribentes in d. l. tranſigere, & in ſpecie Curt. iun. num. 23. & Purpur. nu. 9. & Alciat. nu. 45. et D. Ant. de Padilla. nu. 8. Villalpan. in l. 22. c. 1. nu. 4. Caſſan. ſuper conſuetud. Burgund. fol. 56. num. 129.

cem in pręiudicium ceterorum, ſupra hac eadẽ q. verſ. ſed punctus, ſed an vulneratus facien pacẽ vulneranti medio ſacerdotis, talis pax valeat, ꝙ ſic, tenet Guliel. de Cun. inter cõſ. cri. diuerſ. conſ. 8. nu. 4. par. 1. Drogh.

p Excipitur tamen.]
20 Adde aliam † rationẽ forſan meliorem, quòd prohibita ſit tranſactio in crimine adulterij, ne maritus in crimen lenocinij incideret, quia trãſactio fieri non poteſt, nullo dato, vel retẽto. l. trãſactio, C. de tranſact. hanc rationẽ conſiderauit Greg. Thol. in ſintagm. lib. 28. c. 2. nu. 10. & lib. 36. c. 11. n. 8. Ba.

q Ne fiat ſanguinis turbatio.] Hæc autẽ ſunt in abuſu, & ideò non punitur in alijs, vt ſupr. q. 37. verſ. Quæro etiam in fin. infr. q. 64. verſic. vlterius quæro in fin. Hor. Carm. lib. 3. Od. 6.

Fœcunda culpæ ſecula nuptias
Primum inquinauere, & genus, & domos.
Hoc fõte deriuata clades
In patriam, populumque fluxit.

& eod. lib. Od. 29.

Stirpeſque raptas, & pecus, & domos
Voluentes vna. Drog.

r Vtique etiam in adulterio.) Tranſactio tamen in tali caſu videtur nõ poſſe fieri; tunc enim fit trãſactio, cũ ſumus in re dubia; ſed in re clara, rectè non dicitur Dec. in rubri. ff. de trãſact. & ibi Scrib. infra verſic. Scias etiã hac ead. q. vide Crau. conſil. 152. nu. 10. Drogh.

ſ Raptu.] Hier. Gabr. conſ. 1/2. nu. 43. Guiot.

t Et ſi dicas.] Adde, ꝙ
21 † parentes, ſi facerẽt pacẽ poſt finitũ iudicium in crimine raptus, non incurrerent pęnã, d. l. vnica, ſecundũ Gabr. in cõſ. 172. nu. 43. vol. 1. Baiar.

u Secunda regula.] Ad
22 de, † quòd in caſibus, in quibus prohibita eſt tranſactio, non prohibetur repeti accuſatio, etiã à primo accuſatore, licet tranſactionem fecerit, quia mulier tranſegit, ſecundũ Felin. in c. de his, col. verſic. ſecundo limita, de accuſ. Io. Marc. Montic. regula prima, numero ſexto, Follerium in practic. crim. can. c. 35. nu. 15. vbi dicit, hoc non procedere in tribus caſibus, ſcilicet in crimine adulterij, quãdo eſt impoſitum perpetuũ ſilentiũ, & in trãſactione facta poſt litem conteſtatam, ſed ego nunquã vidi hoc ſeruari in practica, quòd poſt pacem, ſiue trãſactionem tranſigens, ſiue paciſcens poſſit de nouo accuſare, vel nouam accuſationẽ facere, quia vt dicit Dominus Iul. Clarus, de quocunque delicto de conſuetudine fiunt paces.

Item

Talis enim dicitur etiam pœna ſanguinis.

8 Sed quid ſi ingeratur ſolummodo pęna fuſtigationis? Reſp. quod etiam ſuper illis licita eſt tranſactio, & eſt communis opi. vt dicit Curt. iun. in d. l. tranſigere, nu. 26. Caſſan. in loco præalleg. Purpur. in d. l. tranſigere, num. 12. D. Ant. de Padilla in ea l. tranſigere, nu. 12. Et hæc opi. mitior eſt, et mihi magis placet, quamuis contrariam opi. multi ſequantur, quam etiã communem appellat Rom. in d. l. tranſigere, nu. 9.

9 Hinc infertur, quod ſi agatur de crimine, pro quo veniat imponenda pœna perpetui carceris, non erit licita tranſactio. Et hæc eſt communis opi. vt atteſtatur Cur. iun. in d. l. tranſigere, num. 22. & Mãtua poſt nu. 37. quidquid in contrarium dixerit Abb. in c. 1. col. fin. verſ. Idẽ puta rẽ, de colluſ. deteg. cuius opi. magis communiter reprobari affirmat D. Ant. de Padilla in d. l. tranſigere, nu. 15.

10 Item quęro, quid ſi agatur tantum de amittenda libertate, aut auctoritate, nunquid poterit tranſigi? Reſp. quod non ita tenet glo. in d. l. tranſigere, in verbo, Capitali, quę in hoc communiter approbatur, vt dicit Curt. iun. in ea. l. tranſigere, num. 27. Nam eo caſu non dicitur propriè agi de pęna capitali, vel ſanguinis: meritò ceſſat legis ratio, et conſequenter ẽt diſpoſitio.

11 Excipitur p tamen ab hac regula crimen adulterij, licet enim pro eo de iure communi impoſita ſit pœna mortis, vt dixi ſup. hoc eod. lib. §. Adulterium, verſ. Sed quæro, nihilominus non eſt ſuper illo licita tranſactio, vt expreſſe dicit tex. in l. tranſigere. Et ratio eſt propter frequentiam, & immanitatem ipſius criminis, & ita dicunt cõmuniter Doct. vt dicit Alber. in in d. l. tranſigere, poſt nu. 17. verſ. Quæro quare, quem refert D. Ant. de Padilla in ea. l. tranſigere, poſt num. 77. quam tamen rationem communiter reprobatam eſſe ait Coraſ. lib. 2. Miſce. c. 1. nu. 2. Vel etiam ita inductum fuit in fauorem matrimonij, cui leges multum fauẽt, q ne fiat ſanguinis turbatio, ne ve fortè ſordidæ ſtirpis viri ſplendidis natalibus ſubrogentur, quam etiam rationem cõmuniter teneri atteſtatur Mantua in ea l. tranſigere, nu. 65. & Alciat. nu. 20. Hoc tamẽ intellige, vt procedat, antequam pœna pro ipſo adulterio impoſita ſit, ſed poſt impoſitam pœnam, r vtique etiam in adulterio licita eſt tranſactio. Ita tenent Bart. in d. l. tranſigere, nu. 13. & eſt communis opi. vt atteſtatur Purpurat. in ea l. tranſigere, nu. 71. Ego tamen in contingentia facti nunquam vidi reijci remiſſiones factas a maritis pro adulterio: quinimò dicit Papo lib. 22. ritu 9. Arreſto 12. quod quandocunque maritus remittat ante ſententiam, mulier non punitur, & quod ita fuit iudicatum per Parlamentum Tholoſanum.

12 In alijs autem criminibus pręter adulterium licet tranſigere, etiam ſi grauiora ſint ipſo crimine adulterij. Et ita cõmuniter concluditur, vt dicit Pract. Carer. fol. 628. poſt nu. 127. Hinc infertur, quod licita eſt tranſactio ſuper ſ raptu; ita tenet Bar. in d. l. tranſigere, nu. 12. quẽ ſecuntur communiter Doct. vt dicit Curt. iun. in ea l. tranſigere, nu. 35. Hanc etiam opi. dicit eſſe cõmunem Alex. in ea. l. tranſigere, nu. 31. Purpur. num. 54. & ſeq. & alij, quos refert D. Ant. de Padilla in d. l. tranſigere, nu. 79. & Villalpan. in repet. l. 22. c. 17. num. 2. & c. 18. poſt nu. 5. t Et ſi dicas, quod imò parentes prohibẽtur ſub pęna deportationis facere pacem pro raptu filiarum, vt expreſſe dicit tex. in l. vnica, C. de raptu virg. Reſp. quod ipſe quidem pater tranſigendo incidit in pęnã dictæ legis, tamen remiſſio valet, nec ſuo nomine amplius agere poteſt. Et ita conſueuerunt DD. communiter dicere, vt ait Salyc. in d. l. vnica, nu. 32.

13 Secundo infertur, quod licita etiam eſt tranſactio ſuper crimine inceſtus, & eſt communis opi. vt atteſtatur Boer. deciſ. 91. nu. 2. & 3.

14 Tertiò infertur, quod licita ẽt eſt tranſactio ſuper ſtupro & eſt communis opi. vt atteſtatur Coraſ. lib. 2. Miſcel. c. 1. nu. 5. D. Ant. de Padilla in d. l. tranſigere, nu. 82.

15 Secũda u regula, quæ colligitur ex tex. in d. l. tranſigere, eſt, quod ſuper criminalibus, pro quibus nõ ingeritur pœna ſanguinis, non poteſt fieri pax, ſine tranſactio. Ratio autẽ eſt, ne delicta impunita remaneant. Et ita communiter dicitur, vt atteſtatur Alex. in ea. l. tranſigere, poſt num. 5. verſ. quæ autem. Sed certe, & contra hanc rationem, et multas deciſiones Doctorum in hac materia multa dici poſſunt, quæ tamen omitto, tum quia iſtę diſputationes parum, vel nihil proſunt, tum etiam quia hodie ex generali conſuetudine Italiæ licitum eſt facere pacem pro quocunque crimine. Et ſic ferè omnia prædicta raro, vel nunquam tractantur in practica.

16 Sed hic quæro, nunquid hæc concluſio locum habeat, nõ modo ſi agatur de criminibus publicis, ſed etiamſi agatur de criminibus priuatis, vt ſcilicet etiam in iſtis non ſit licita tranſactio, ſi pęna ſanguinis nõ ingeratur. Reſp. Aliqui tenuerent, quod non habeat locum in criminibus priuatis, & conſequentur, quod in illis licitum ſit tranſigere, et dicit

Alber.

Item adde, quòd prohibita eſt tranſactio ſuper criminibus
publicis, quæ conſiſtunt in committendo, Tiraquell. de pœn.
cap.44. num.27. *Baiard.*

u *Quam crimen falſi.*) Adde, quæ dicta ſunt ſupra, q.59. ver
ſic. in huiuſmodi autem, ob hoc enim crimen aliàs exclamauit
Auctor in Senatu ſupra
q. 53. verſ. frequentiſſi-
mè. *Drogh.*

x *Principali delinquen
te.*) Adde ſupra q.38. uerſ.
Item quæro poſt med. q.
29. in princ. q.60. verſ. ſo-
let dubitari, q. 89. uerſic.
Scias autem, quibus locis
paſſim videre potes de
mandante, & mādatario,
adde Felin. in cap. nonnul
li, §. ſunt & alij colle. mihi
nona, verſ. ſed Petrus de
Ancharano in regula rati
de reſcript. fol. mihi 145.
Drogh.

y *Viſum eſt.*) Farinac.
in ſua praxi, vol. 2. quæſt.
14. *Roſſ.*

Viſum eſt de quibus cri
23 *minibus.*) Adde, † quod
pax, ſiue remiſſio eſt ha-
benda à deſcendentibus,
ſiue aſcendentibus uſque
in infinitum, & à collate-
ralibus uſque ad decimū
gradum: & magis coniun
cti occiſo minus coniun-
ctis præferuntur, latè per
Nunci. Tartal. ad pragm.
incipien. *Nelli anni paſ-
ſati*, parte ſecunda, nume
ro 18. cum ſequen. ſub tit.
de compoſ. in libro com-
ment. diuerſ. ſuper prag-
maticis, & Plaz. libro pri-
mo Epitom. delict. ca. 39.
num. 13. vbi de communi
atteſtatur.

24 Item † adde, quòd etiā
à filijs adoptiuis habenda
eſt remiſſio, ſi tranſeunt
in poteſtatem adoptātis,
iuxta terminos, l. cum ado
ptionis, C. de adopt. §. ſed
hodie inſtit. eodem, ſecus
autem ſi nō tranſeunt; ita
tradit Nunci. Tartal. in
comment. pragmat. incip.
Nelli anni paßati, num.
17. de compoſ. in lib. com
ment. diuerſ. ſuper prag-
mat. fol. 138. & habenda
eſt etiam à filijs naturali-
bus legitimatis, & à natu-
ralibus tantum, non exi-
ſtentibus filijs legitimis,
& naturalibus, vt latè per
eumdem Nunc in loco ſu
pracitato, numero 22. cū
ſequenti.

Item adde, quòd ſi oc-
ciſo nullus deſceudentiū
ſuperſit, & ſuperſtite patre, & matre ab eis requiritur remiſ-
ſio, & matre exiſtente tantum, ab ea eſt obtinenda, licèt filius
vulgo eſſet quæſitus: vel quòd ipſa ad ſecundas nuptias tranſ-
fuiſſet, vel quod eſſet infamis, & publicè quæſtum faceret;
vel quod filio occiſo tutorem non petijſſet: & ſi cum dictis, pa
tre, matreque, vel aliquo ipſorum ſuperſit frater, & ſoror
vtrinque coniuncti, vel ipſis deficientibus eorum filij ab om-
nibus requiritur remiſſio, vel à Nepotibus, eis non exiſtenti-
bus, & ſi non exiſterent pater, & mater, ſeu auus, & auia, vel
alter eorum, & frater,
uel ſoror occiſi: remiſſio
quoque ab omnibus obti-
nenda eſset; ita habetur
per Nunc. ad d. pragmat.
in 2. parte à princ. vſque
ad num. 13. fol. 141.

25 Item † adde, quòd de
pace debet apparere in
actis, Baldus in conſilio
402. volum. 1. & Moron.
de fideiuſ. tregua, & pa-
ce, q. 106. num. 15.

26 Item adde; † quòd vxo
re occiſa, patre, marito, &
filijs exiſtentibus, ſufficit
quod pax habeatur ab v-
no tantum, ſcilicet à patre
uel à marito, ſecundum
Catald. in tractatu de ſyn-
dica. quæſt. 128. ſed Vul-
pell. in tractat. de pace, q.
24. tenet, quod ab omni-
bus habenda ſit. *Baiard.*

z *Ad eius proximio-
res.*) An & quando requi-
ritur omnium conſenſus,
uel ſufficiat maior pars,
uide per Alexand. in l. 4.
§. Cato, col. fin. ad finem.
ff. de uerborum oblig. &
per Frāc. Aret. in l. pro hę-
rede, §. ſi ſepulchri, ff. de
acquir. hæred. Quid ſi fa-
cta ſit pax de uulnere pri
ma facie mortali, & remiſ
ſa ſit omnis iniuria. actio.
Dic, quod ſi uulneratus
decedat, quod cenſetur
mors remiſſa per Bartol.
in l. damni, §. Sabini, col. 1.
ff. de damn. infect. Et hoc
eſt uerum, maximè ubi tē
pore mortis uulnerās eſ-
ſet bannitus, ita Nell. de
bann. 3. part. 2. tempor. q.
4a. *Giach.*

a *Eo ſcilicet ordine.*
Adde ſupra hac eadē quæ
ſtione, uerſ. ſed punctus,
ibi nihilominus de cōſue-
tudine ſeruatur, & uerſi.
ſed pone, quęſt. 29. in prin
cip. *Drogh.*

b *Quis autem præfera-
tur.*) Farinac. tit. de accu-
ſat. quæſtione 14. uolu. 1.
Roſ.

c *Quæro nunquid pa-
ter.*) Ad idem adde gloſſ.
& Bart. in l. in perſonam,
ff. de pact. Foller. in pract.
crimin. §. audiantur exce-
ptiones, numero 44. Boſſ.
in titulo de pace, numero ſexto, & per Crauett. eius conſilio
45. poſt num. 8. *Giach.*

c *Quæro nunquid.*) Farin. ſup. nu. 34. & ſeq. *Roſ.*

20 *Quæro nunquid.*) Adde † uidendum Boſſ. in titul. de pace,
num.

*Alber. d. l. trāſigere, nu. 22.
quod ita tenent communiter
Doct. Contrariam autem ſen
tentiam, quod ſ. etiam in cri-
minibus priuatis, vbi non in-
geratur pęna ſanguinis, non
liceat tranſigere, tenuit Bar.
in l. tranſigere, nu. 14. & ſeq.
Et hanc dicunt eſſe cōmunem
ſcribentes ibi, & in ſpecie
Purpur. nu. 129. D. Ant. de
Padilla in ea l. tranſigere, nu.
104. Boſſ. in tit. de furtis, poſt
nu. 58. Militat enim etiam in
illis ratio prædicta, ne ſ. deli-
cta impunita remaneant.*

17 *Pone modo, quod pro cri-
mine, pro quo de iure commu
ni imponitur pęna mortis, pu
ta, homicidio, ex ſtatuto impo
ſita ſit pęna pecuniaria: nun-
quid eo caſu poterit ſuper ta-
li crimine tranſigi, vel paci-
ſci? Reſp. quod non, et eſt cō
munis opin. Doctorum, vt ait
Alber. in 2. par. ſtatutorum,
q. 124. Anan. in c. 1. poſt nu.
22. verſ. quid autem ſi pęna,
de colluſ. deteg. Gregor. quē
refert D. Aut. de Padilla, in
d. l. tranſigere, poſt num. 66.
Magis enim attenditur pęna
ſtatuti, quam natura crimi-
nis, & ex quo receſſum eſt a
iure communi in impoſitione
pęnæ, videtur etiam receſſum
ab omnibus, quæ veniunt ex
genere pęnæ. Faciunt, quę di-
xi ſupra q. 32. verſic. Dictū
eſt, An autem valeat tale ſta
tutum imponens pęnam pecu
niariam pro homicidio, dixi
ſup. hoc eod. lib. §. homicid.
verſ. ſed nunquid.*

18 *Ab hac tamen regula ex-
cipitur crimen falſi: nam
quamuis pro eo de iure cōmu-
ni non imponatur pęna mor-
tis, vt dixi ſupra hoc eodem
lib. §. Falſum, verſ. Sed quæ-
ro, licitum eſt tamen pro eo,
tranſigere, vt eſt tex. in d. l.
tranſigere. Et ratio eſt, quia
nullum crimen eſt, quod ma
iorem infamiam irroget, [u]
quam crimen falſi; & ideò
eius pęna, quę eſt honoris ia-
ctura tam grauis, pęnæ ſan-
guinis æquiparatur. Et hanc
rationem dicunt eſſe commu
nem ſcribentes in d. l. tranſi-
gere, & in ſpecie Rom. nu. 7.
& Curt. ſen. num. 37. & alij,
quos refert D. Ant. de Padil
la, ibid. poſt nu. 111.*

19 *Scias etiam, quod in caſi-
bus, in quibus non eſt licitum
tranſigere, neque ētlicet gra
tuito paſci. Et hæc eſt ma-
git cōmunis ſeutentia, vt at-
teſtatur D. Ant. de Padilla
d. l. tranſigere, nu. 108. Vil-
lalp. in repe. d. l. 22. c. 18. n. 3.*

20 *Vnum autē volo, vt ſcias
in hoc propoſito, quod ſi ſta-
tutum prohibeat fieri pacem
pro aliquo delicto, non pote-
rit fieri pax, neque cum prin
cipali delinquente, neq; cum
eo qui mandauit ipſum deli-
ctum cōmitti. Et ita commu.
obſeruatur, vt dicit Gand. in
tit. de tranſact. & pactis, in
fi. quem refert Villal. in rep.
l. 22. c. 66. nu. 9. idem enim
iudicandum videtur de man
dante, quod de ipſo princi pa
li delinquente, circa quod ta-
men videnda ſunt ea, quæ
dixi infra q. 89. in princ. &
verſ. ſed quæro.*

21 *Viſum [y] eſt de quibus cri-
minibus licitum ſit tranſige-
re: videamus nunc, ad quas
perſonat ſpectet ius faciendę
pacis, ſeu remiſſionis. Et ſi
quidem extat ille, qui offen-
ſus eſt, proculdubio ad eum
pertinet offenſam remittere,
ſi vero ille mortuus eſt, tunc
ad [z] eius proximiores ſpectat
pacem facere, [a] eo ſcilicet or
dine, vt qui præfertur in ac-
cuſatione, pariter præferatur
in remiſſione facienda. [b] Quis
autem præferatur in accuſa-
tione, dixi ſupra q. 15. verſ.
Succeſſiuè quæro.*

22 *Quæro, [c] nunquid pater
poſſit facere remiſſionem pro*

numero 16. Crauet. conſ. 45. num. 8. & Foller. in uerb. audian
tur exceptiones, num. 44.

28 Item † adde, quod ſi pater remiſerit, mater etiam poterit
accuſare, ſecundum Salic. in l. uxor, C. qui accuſ. non poſſ. Af-
29 flict. in conſtit. ſummo periculo, in quæſt. notab. & † ſimiliter
poterit ſoror accuſare, ſi
frater pacem fecerit de
morte fratris ſui occiſi. Af
flict. in conſtit. iuſtitiarij,
non per Calendas in fin.
& Foller. in practic. crim.
in uerb. audiantur exce-
ptiones, n. 21. & 22. *Baiar.*

d *Eſt communis con
cluſio.*) Alba. conſ. 419. &
conſ. 444. *Roſ.*

e *Aliqui limitant.*)
Adde, quod iſtam limita-
tionem tenet Roman. ſin
gul. 73. Marſ. in l. diuus
num. 2. ff. ad legem Pōp.
de Par. & per Marant. in
praxi iudic. 6. par. §. & pu
nitur aliquando per uiam
inquiſit. ſub numero 71.
Bertach. uerb. actio. iniur.
& in uerb. iniur. uerſ. 3.
Item limita nō procedere
quando pater eſſet uilis
perſona, & filius honeſta,
per Boer. ead. deciſ. 120.
numero ſexto, & Maran.
ubi ſupra, nume. 68. Item
fallit ſi pater eſſet abſens
per Boer. eo. loc. column.
3. *Giach.*

Aliqui limitant.) Ad-
30 de † aliam limitationem,
quando pater eſſet uilis
perſona, & filius honeſta,
quia tunc pater uilis non
poteſt remittere iniuriam
illatam filio. Marant. in 1.
part. num. 68 & Bero. q.
75. ubi etiam dicit, quòd
pater furioſus, ſimiliter
non poteſt remittere iniu
riam filij, nec fortè me-
diante curatore; & an pa-
ter poſſit remittere iniu-
riam factam filio, latè ha-
betur per D. Ioſeph. Lud.
in concluſ. 41. ubi ponit re
gulam, quod pater poſſit
remittere cum quattuor
ampliationibus, & quinq.
limitationibus: nec remit
31 tere poteſt † iniuriam
uiolati thori ſine filio Bal.
nouell. in tractat. de dote
par. 6. priuileg. 28. num. 2.
& ſimiliter, ſi pater eſſet
abſens. Boer. deciſ. 120.
col. 2. ad hanc quæſtionē
nunquid pater poſſit re-
mittere iniuriam factam
filio, habetur etiam per
Farinacium in quæſtione 14. numero trigeſimoquarto, cum
ſequenti.

32 Item adde, † quòd facta remiſſione à patre de iniuria fa-
cta filio, alij filij non poterunt agere de dicta iniuria. Marant.
33 in dicta par. 6. num. 67. † nec ille, cui iniuria facta fuiſſet, quia
per remiſſionem, quam facit pater, tollitur actio pretoria, quę
competit patri: & ciuilis, quæ competit filio, ita tradit Gabr.
in conſ. 172. num. 44. uol. 1. ubi atteſtatur de communi, quod
tamen limitatur in aliquibus caſibus, quos recenſet Iaſ. in l. in
perſona, ff. de pact. *Baiard.*

f *Sed indiſtinctè vult.*) Adde, quòd eſt de iure communi,
ſecundum Vulpell. in tra
ctatu ſuo de pact. q. 8. Et
hinc eſt, quod filius nō di
34 citur † proditor, ſi pacem
à patre factam ratam non
habetur, an filius patre in
uito poſſit facere pacem,
& Bombi. in conſ. 59. per
totum, dicit quod licet pa
ter poſſit facere pacē in-
uito filio, vel filia, ſi eam
fecerit, quòd vxor, & filij
occiſi eam rumpere pote
runt. *Baiard.*

g *Hæc autem omnia.*]
Adde, quòd idē tenuit de
filio emancip. Crau. i cōſ.
45. nu. 18. *Baiard.*

g *Sed ſi eſſet emancipa-
tus.*] Adde, quod tenet
Crau. ſuo conſ. 45. poſt n.
8. per text. in l. ſed ſi vnus,
§. filiofam. ff. de iniur. qui
hoc inuenire videtur, &
huic ſent. ubſcribo. *Giac.*

i *Prætereà quæro.*) Ad
35 de, quòd ſimiliter † An ēt
non poſſunt remittere in-
iuriam factā ciuitati ſine
conſenſu conſil. Bal. in c.
1. de pace iur. fir. §. iniur.
punitur, nu. 6. *Baiard.*

K *Sed quid dicendum
in blaſphemia.*) Adde, ꝙ
*39 blaſphemiæ † pęna de iu
re diuino eſt pęna mortis;
De iure tamen canonico
blaſphemās cogitur ad pu
blicam pęnitentiam ante
fores Eccl. faciendā, vt in
c. 2. de maled. *Gutot.*

Sed quid dicendum.]
36 Adde, † ſi ſtatutū dicteт,
quod quicunque habuerit
pacem ab offenſo, libere-
tur à pœna ordinaria, ſi
blaſphemans cōfeſſus fue
rit peccatum ſacerdoti, et
abſolutionem habuerit,
& ſic pacem fecerit cum
Deo, non gaudebit benefi
cio ſtatuti, ſecundum ma
gis communē, vt per Co-
uarruu. variarum reſolut.
libro ſecundo, capitul de-
cimo, numero 3. & latiſſi
mè per Decianum in tra-
ctat. crim. cap. 5. numero
16. Tomo 2. & ratio eſt,
quia abſolutio ſacerdotis
remittit pęnam ſpiritua-
lem, non temporalem, vt
declarat Io. Andr in c proni de homic. in 6. & ita tenuit Ponz.
de Lamijs, nu. 86. *Baiard.*

l *Prout in froſatione Blandorum.*] Adde, quod tamen tales
ſfroſationes componuntur, nec proclamationes ſuper eis, licet
atroces, exequi ſunt ſolitæ, infr. quæſt. 82. ſtatuto 7. circa prin-
cipium. *Drogh.*

*iniuria facta filio. Reſp. quod
ſit, ita tenet Bart. in d. l. ſi
vnius, §. filiofam. nu. 2. ff. de
iniur. & [d] eſt communis con
cluſio, vt dicit Boer. deciſ.
120. num. 1. & ſeq. quem re-
fert Menchiaca controuerſ.
illuſtr. c. 15. num. 8. Villalp.
ſuper l. 22. c 26. nu. 1. c. in fin.
Plaz. lib. 1. delictorum, c. 6.
poſt num. 21. Arius in l. 1. C.
de bon. mater. fol. 586. nam
ex iniuria facta filio magis
videtur offendi pater, quam
filius, & hoc etiam inuito fi-
lio. Et ita in facti contingen-
tia iudicauit curia Tholoſ. te-
ſte Aufrer. deciſ. 261. Hanc
tamen concluſionem [e] aliqui
limitant, vt non procedat,
quando iniuria facta eſſet a
coniuncta perſona, vt ſcilicet
illam non poſſit pater inuito
filio remittere. Et hanc dicit
eſſe communem limitationem
Arius in loco præallegato
fol. 587. licet illam non ſe-
quatur. Et re vera quidquid
ſit de iure, Senatus non ſeruat
hanc concluſionem, ſed in-
diſtinctè vult, quod in remiſ-
ſione iniurię interueniat con-
ſenſus vtriuſque, ſcilicet filij,
qui iniuriam accepit, & eius
patris. Bene verum eſt, quod
quando non interueniunt cæ-
des, neque vulnera, ſolet ap-
probari remiſſio facta a pa-
tre ſine filio, qui eſt offenſus,
& ita vidi ſeruari in gratia
cuiuſdam Bapt. Righetti 5.
Auguſt. 1551. P. N. [g] Hæc
autē omnia intellige, vt pro-
cedat in filio, qui ſit in patris
poteſtate conſtitutus: ſed ſi
eßet emancipatus, ſufficit ab
eo remiſſionem habere, et iam
ſine patris interuentu. Et ita
concluſum fuit per Senatum
in approbatione gratiæ cuiuſ
dam Franciſchini Baſſi 6.
Octobr. 1557. P. N.*

23 *Præterea quæro, nunquid
prælatus poſſit remittere in-
iuriam factam eccleſię. Reſp.
quod non, & ita tenet glo. in
c. 1. in verbo. Punire, de pœn.
in 6. & eſt communis opi. vt
dicit Boer. deciſ. 120. nu. 5.
prout illum refert Plaza in
loco præallegato, nu. 21. Hoc
tamen intellige, vt ſcilicet
non poſſit Epiſcopus ſolus il-
lam remittere, ſed bene po-
teſt cum conſenſu capituli: et
ita tenuit glo. in cap. contin-
git, in gl. 1. de ſent. excomm.
Et hanc eſſe communem opi.
atteſtatur Felin. in eo. c. con-
tingit, num. 8. prout illum re
fert Feller. in pract. crim. ca.
non. fol. 52. nu. 58.*

14 *Sed [k] quid dicendum in
blaſphemia, per quam diuina
Maieſtas offenditur? ad
quem ſpectabit facere remiſ-
ſionem? Reſpon. Doctores vi-
dentur concludere, quod ſpe-
ctet ad Epiſcopum: ſed quid-
quid ſit de iure, apud nos ſer-
uatur, quod non requiratur
remiſſio. Cum. n. ſolus Deus
ſit offenſus, ipſe pœnitenti
ſemper remittit. Et ita re-
ſcripſit Senatus iudici male-
ficiorum Papiæ 10. Maij
1551. P. N. Idem etiam ſer-
uat Senatus in caſib. in qui-
bus ſolus Princeps offendi-
tur, [l] prout in ſfroſatione
bladorum. Cum enim Prin-
ceps ipſe indulgeat, non eſt al
terius remiſſio requirenda.
Idem que in ijs, qui deferunt
ſal in dominiū. Bene verum
eſt, quod ſi Princeps olicui
locaſſet vectigal ſalis, eo ca-
ſu requireretur remiſſio con-
ductorum ipſius vectigalis,
de quorum intereſſe princi-
paliter agi videtur, & ita in
facti contingentia concluſum
fuit in Senatu, in gratia cu-
iuſdam Petrini Banchi ſfro-
ſatoris ſalis, vltimo Septem-
bris 1557.*